

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж2 359/15
Дана 27.08.2015. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Наде Бачкалић, чланова већа, у правној ствари малолетних тужилаца **Н.А.1** и **Н.А.2.**, обе из С., које заступа законски заступник, мајка М. М., са исте адресе у С., против туженог **Н. В.** из Т., ради измене одлуке о висини издржавања, уређењу личних односа и делимичном лишењу родитељског права, одлучујући о жалби тужилаца против пресуде Основног суда у Врбасу бр.П2 208/2014 од 09.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 27.08.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ЖАЛБУ ОДБИЈА, пресуду Основног суда у Врбасу, бр. П2 208/2014 од 09.06.2015. године, у побијаном одбијајућем и усвајајућем делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Тужилама се не досуђују тражени трошкови жалбеног поступка.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Побијаном пресудом, одбијен је тужбени захтев малолетних тужилаца у делу у којем су тражиле да се измени пресуда Основног суда у Врбасу од 13.02.2014. године у делу обавезе туженог да доприноси издржавању малолетне деце са износа од по 5.000,00 динара на износ од по 7.000,00 динара за свако дете. Одбијен део тужбеног захтева тужилаца којим су тражиле да суд овласти законску заступницу да самостално одлучи о питању њиховог двојног држављанства, као и прибављању путних исправа, те да се у односу на ова питања тужени делимично лиши родитељског права. Усвојен је делимично тужбени захтев млдб. тужилаца у погледу измене одлуке о одржавању личних односа, па је обавезана законска заступница да туженом омогући виђање и контакт са својом малолетном децом сваког викенда по један дан од ујутро до увече без ноћења, наизменично, суботом, па недељом, као и један дан у недељи у току радне недеље у поподневним сатима у временском интервалу од један до два сата, водећи рачуна о школским обавезама млдб. А. Н. 1. Одбијен је тужбени захтев којим су малолетне тужилце тражиле да суд донесе привремену меру тако што би одредио да

се одржавање контакта оца са одвија једном у току сваке недеље у трајању од једног сата и викендом у трајању два сата у С.. Тужиле су ослобођене од обавезе плаћања судске таксе и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против ове пресуде,у делу којим је одбијен тужбени захтев малолетних тужилца,као и захтев за издавање привремене мере,у делу у којем је делимично усвојен тужбени захтев,тужиле су изјавиле жалбу из свих законских разлога. Предложиле су да овај суд преиначи првостепену пресуду,да усвоји у целости њихов тужбени и да обавезе туженог да им накнади опредељене трошкове жалбеног поступка.

Након истека рока за жалбу малолетне тужиле су доставиле допуну жалбе,коју овај суд није узео у разматрање пошто је поднета противно одредби чл.367 ст. 1 ЗПП.

Жалба није основана.

Испитујући побијану пресуду у границама жалбених навода и пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба поступка и правилну примену материјалног права,овај суд је нашао да је првостепени суд без битне повреде одредаба поступка, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, правилно применио материјално право.

Првостепени суд је у спроведеном поступку од битних чињеница за пресуђење утврдио:да је пресудом истога број П2 3203/2013 која је постала правноснажна 13.02.2014. године разведен брак између законске заступнице малолетних тужилца и туженог,да су малолетна деца поверена на самостално вршење родитељског права мајци,да је том пресудом тужени обавезан да издржавању малолетне деце доприноси за свако дете у износу од по 5.000,00 динара,да је том пресудом одређено виђање и контакт малолетне деце са оцем, са периодом адаптације од три месеца, тако да деца код туженог бораве сваке суботе од 9 до 19 часова,а након тог периода сваког другог викенда почев од суботе у 9 часова до недеље у 19 часова,а у недељи када деца не контактирају са оцем да личне односе одржавају четвртком у времену од 17 до 19 часова,затим сваки други дан државног празника,сваки очев верски празник, последњу недељу зимског распуста и први месец летњег распуста,као и да се виђање на описани начин одвијало нередовно.

Суд затим утврђује,да малолетна деца и сада,као и након развода брака живе са мајком у С. у породичној кући мајке законске заступнице,да је мајка малолетне деце и даље запослена на одређено време у предшколској установи као спремачица са месечном зарадом од око 20.000,00 динара.Утврђује суд,да је млдб.А.2 сада стара 4 године,да не похађа предшколску установу, да млдб.А.1 сада похађа трећи разред основне школе,да је за њен школски прибор потребно обезбедити 5.000,00 до 6.000,00 динара,за ужину 800,00 динара,за исхрану свих њих 30.000,00 динара месечно,а за дечију гардеробу и обућу годишње око 10.000,00 динара.Тужени,као и

раније,живи у Т. у кући чији је власник његов отац,сада је запослен на одређено време на одржавању парка природе са зарадом око 20.000,00 динар месечно,да се повремено бави сезонским пословима као физички радник,да његов отац и он обрађују око 5 јутара земље где остваре зараду од око 750 еура,од чега туженом припада 1/3 тог новца.

Суд још утврђује,да је законска заступница,мајка малолетних тужиља Мађарица,да поред српског има и мађарско држављанство,да у Мађарској има родбине,да млађа ћерка не говори српски језик него само мађарски,да Центар за социјални рад општине С. оцењује да сада није у најбољем интересу малолетне деце да се тужени искључи из одлучивања о двојном држављанству деце као и прибављању путних исправа. На основу налаза Института за здравствену заштиту деце и омладине В. суд утврђује,да је у најбољем интересу малолетне деце да се контакти са оцем одржавају у континуитету сваког викенда по један дан,од ујутро до увече,без ноћења,наизменично суботом,па недељом,као и један дан у недељи у току радне недеље у поподневним сатима од једног до два сата,у зависности од обавеза старије ћерке у школи,а након истека рока од једне године,са изменама по предлогу надлежног центра,уз проверу услова за несметани боравак деце у Т. код оца.

Код тако утврђеног чињеничног стања,првостепени суд налази, да од доношења раније судске одлуке,имајући у виду узраст деце, дечије потребе нису још увек толико велике да би условиле измену одлуке за повећање издржавања. Даље,тај суд прихвата мишљење надлежног органа старатељства,да код туженог нема психопатологије које би била од утицаја на његово лишења родитељског права у смислу одредбе чл. 82 Породичног закона у односу на питање двојног држављанства деце и прибављања путних исправа. Одлуку о одржавању личних односа првостепени суд мења у односу на ранијом пресудом одређен модел виђања,уважавајући налаз Института,као и надлежног Центра за социјални рад,који су за полазиште имали чињеницу, да деца по престанку брачне заједнице њихових родитеља нису у континуитету одржавала личне односе са оцем,као и утврђења да млдб. А.2 одбија да са туженим одржава личне односе.

Овај суд,поводом жалбе малолетних тужиља,налази да је првостепеном пресудом правилно утврђено чињенично стање,да су правилно примењене одредбе чл. 65,чл.82 и чл.164 Породичног закона,те да побијана пресуда није донета уз битну повреду одредбе чл. 374 ст.2 т. 12 ЗПП,пошто није нејасна и неразумљива,нити противуречна.

И овај суд наине сматра,да имајући у виду узраст деце,да се њихове садашње потребе за сада нису толико повећане у односу на раније донету одлуку у предходној години да би оправдавале тражену измену,повећање обавезе издржавања на терет туженог у смислу одредбе чл. 164 Породичног закона. Супротно жалбеним наводима, тужиље нису доказале да су се могућности туженог да издржавању доприноси у већем износу значајно побољшале,као и да он ужива већи ниво животног стандарда од своје деце.

Жалба тужиља није основана ни у делу у којем је суд одлучио о моделу одржавања личних односа изумећу деце и туженог.Предлог да суд о тим контактима

одлучи привременом мером такође је правилно одбијен, јер није у интересу деце, него је последица негативног става мајке и њене породице према оцу и његовој породици. Због таквог става законске заступнице млдб.А.1 се није прилагодила сепарацији родитеља и редовним контактима са оцем. Она те контакте, према налазу Центра з социјални рад С., доживљава као претњу сопственој стабилности пошто нема стварну подршку чланова мајчине породице да са оцем буде у присном односу. У току контакта са оцем, има осећање одговорности и за себе и за сесту и за извештавање мајке о томе како то виђање тече. Млађа ћерка се према том извештају још увек радује сусретима са оцем, али је њихова комуникација отежана јер тужени не говори мађарски језик, а млдб.А.2 не говори српски језик. Према извештају Института за здравствену заштиту деце и омладине В., млдб.А.1 развод родитеља доживљава као намеран одлазак туженог у смислу напуштања заједнице и његову даљу незаинтересованост за њих. Законска заступница малолетних тужила у жалби истрајава на тврдњи, да деца оправдано одбијају да иду код оца због разлике у причи, размишљању, амбицијама и слично, чињенице да тужени живи у патријархалном свету и то у његовој најлошијој варијанти, те да она не може да их натера да иду код оца. Она старију ћерку ради тога води код психолога, али одбија да и тужени учествује у раду психолога са дететом. Правилно стога суд заључује, да законска заступница има негативан став према туженом и његовој породици, што је противно најбољем интересу деце, да имају редовну комуникацију у одрастању и са оцем. Она пропушта да, без обзира на различите васпитне моделе, заједничке ћерке упућује како да изграде присан родитељски однос за оцем, пошто је његова фигура у њиховом психо-физичком развоју нужна и неопходна, јер према мишљењу вештака његова родитељска подобност није умањена.

У вези са наведеним, правилно је одбијен захтев тужила за делимично лишење родитељског права туженог у односу на питање двојног држављанства малолетне деце и прибављања путних исправа. Нередован контакт оца са децом, одбијање старије ћерке да се са њим виђа код туженог оправдано код њега ствара неповерење у погледу намере по питању стицања двојног држављанства. Када законска заступница као родитељ превазиђе партнерске несагласности и сукобе око модела васпитања заједничке деце и помогне им да са оцем изграде однос поверења, омогући њихове што чешће и дуже контакте и контакте са породицом туженог, стећи ће се услови да тужени реално сагледа потребу и предности у вези двојног држављанства заједничке деце, без страха од њиховог евентуалног напуштања Србије.

Малолетне тужиле су у допуни жалбе поднетој после истека рока за жалбу пружиле доказ да је законској заступници, мајци, након закључења главне расправе дана 17.07.2015. године престао радни однос спремачице у Установи за предшколско васпитање и образовање у С. Ову чињеницу жалбени суд није узео у разматрање, пошто је садржана у допуни жалбе поднетој након законског рока за жалбу. Та чињеница стога није од утицаја на донету пресуду, јер према одреди чл.360 ст. 3 ЗПП, правноснажност пресуде се везује за чињенично стање утврђено до закључења главне расправе.

Тужиле нису успеле са жалбом, па им стога нису досуђени тражени трошкови жалбеног поступка, а првостепена пресуда је потврђена применом одредбе чл. 390 ЗПП.

Председник Већа,
Судија,
Јелица Бојанић Керкез
З.Т.О.

Напомена:

Рев 78/2016 од 11.02.2016 године одбијена као неоснована ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 бр. 359/15 од 27.08.2015.године.